

Tisztelt Gyászoló Család! Tisztelt Kollegák, megemlékezők!

Eljöttünk, hogy a kegyelet virágait elhelyezve emlékezzünk egy borzalmas eseményre, mely pontosan 10 évvel ezelőtt rázta meg a Magyar Honvédség egész állományát és azon belül is a Tűzszerész és Hadihajós Ezred katonáit.

2006. május 23-án, a XIII. Nemzetközi Katonai Megfigyelő Tanfolyam keretében, kiképzési feladat végrehajtása közben, szerencsétlen véletlenek egybeesését követően, tragikus baleset következtében hunyt el Kiss Róbert József posztumusz alezredes, a Magyar Honvédség 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred kiképzési főnöke.

Azóta is mély fájdalommal, néma tisztelettel emlékezünk Rá, arra az emberre, aki igen mély nyomokat, szakmai ismeretet, barátokat hagyott maga után.

Kiss Róbert posztumusz alezredes 1968-ban született. Hobbija és szerelme volt a különböző szerkezetek működési elvének és azok megjavításának megismerése és feltárása, így egyenes út vezetett a Kossuth Lajos Katonai Főiskola műszaki szakára, ahová 1987-ben felvételt nyert és 1990-ben sikeresen befejezett.

A tisztavárást követően 1990 augusztusában, első tiszti beosztásba az 1. Honvéd Tűzszerész és Aknakutató Zászlóalj állományába került kinevezésre.

Elhivatott tűzszerész akart lenni és folyamatos önképzéssel rövid időn belül segédtűzszerészi vizsgát tett.

1990-1991 között a Zászlóalj, 1. Tűzszerész és Aknakutató század, 2. szakaszparancsnoka,
1991-1992 között 1. Tűzszerész és Aknakutató Század, 1. szakaszparancsnoka a századparancsnok helyettese volt.

Az állandó képzés és odaadás eredményeképpen a járőrparancsnoki vizsga sem váratott sokáig magára. Ezen időszakban a folyamatos új ismeretek és a szakmai képzés megújítása vezette életét. Imádta a tűzszerész tevékenységet, idejét nem sajnálta, hogy a polgároknak és kollégáinak segítséget és nyugalmat nyújtson.

Kiss alezredes úr az ezred legfelkészültebb, kimagasló szakmai tudással és legnagyobb tapasztalattal rendelkező tagja volt. Tőle tanulta meg a szakmát a jelenlegi szakállomány nagy része. Mindenki felnézett rá, tisztelte.

Segítőkészsége és rendkívüli embersége, közvetlen és barátságos modora, szakmai kérdésekben pardont nem ismerő hozzáállása, híres volt az alakulaton

kívül is. Személyes példamutatásával, beosztottjai munkatempóját és munkabírását maximális szintre emelte, ugyanakkor teljes mellszélességgel kiállt az alárendeltjeiért.

1992-ben kinevezik az 1. század parancsnokává.

Ezen időszakban, a kutatásainak eredményeként új robbanószerkezetek működési elve került általa megrajzolásra, kidolgozásra. A beosztottait ezen ismeretekre tanítja, oktatja. Teljesítőképesége kollégáit is arra sarkalja, hogy képezzék magukat.

1994-ben a nagyon jó szervezőképességének és magas szintű szakmai felkészültségének köszönhetően parancsnokai javaslatára a zászlóalj felderítő tisztjének és később részlegvezetőjének nevezték ki.

A „kis” közösség irányítását felváltotta az országos hatáskörrel rendelkező az egész egység alapfeladatát meghatározó, napi tűzserész mentesítési feladatok tervezése, szervezése. A munkaidő számára „csak” papíron létezett.

Kollégái úgy emlékeznek rá, akinek a szemében mindig ott csillogott a játékos huncutság fénye. De ez a játékosság addig tartott, amíg feladatra nem indult és meg nem érkezett arra a címre, ahol várta őt egy újabb kihívás, egy újabb robbanótest, bomba, gránát.

Munkavégzéskor a külső szemlélő azt látta, hogy egy szigorú és minden apró részletre kiterjedő, figyelmes tűzserész parancsnok felügyelete mellett végzik a beosztott tűzserészek a robbanótestek mozgatását, vagy éppen a robbantáshoz történő előkészítést.

Beosztottai, kollégái a tevékenységük során napszaktól eltekintve (ha szükséges volt éjjel is) bátran fordultak hozzá segítségért. Ő idejét nem sajnálva, mindig a lehető legmagasabb szinten teljesítette kérésüket. Ha kellett négyszemközt tanított-oktatott, ha kellett autóba ült, és a helyszínen segített. A megszerzett tapasztalatait állandóan feldolgozta és azokat a későbbi szakmai generációnak oktatta. Állandóan kereste az új és biztonságos tűzserész megoldásokat.

1998-2006 között az egység részére nemzetközi feladatok kerültek meghatározásra. Ennek eredményeképpen kinevezésre került a zászlóalj kiképzési részlegvezetői, majd 2002-től a szervezeti változásokat követően az 1. Honvéd Tűzserész és Hadihajós Ezred, Kiképzési főnöki beosztásába. Ezen időszakban mester tűzserész vizsgát tett és igazságügyi szakértői minősítést szerzett. A Magyar Honvédség NATO, illetve más nemzetközi szerepvállalásiban résztvevő katonák akna ismereteit és alapvető tűzserész felkészítésének alapjait, ő dolgozta ki.

Robinak, a családja után a második legfontosabb „szerelme” a munkája volt. Szeretett csinálni mindent, ami a tűzserész tevékenységgel összefüggött, legyen az oktatás, kiképzés, felkészítés, vagy a rendszeresítésre váró tűzserész eszközök csapatpróbája. Mindig az adott feladat volt a legfontosabb számára. Ha egy problémába ütközött, addig törte rajta a fejét, addig próbálkozott, amíg azt, meg nem oldotta. Ha tűzserész feladatra kellett útba indulni, akkor akár saját szabadidejét, pihenőidejét is feláldozta.

Kiss Róbert posztumusz alezredes munkáját több kitüntetéssel is elismerték előljárói. Szakmai tudása nagyban hozzájárult az ezred elismertségéhez. 1995-ben megkapta a Szolgálati érdemjel Bronz fokozatát,

1997-ben a Tiszti Szolgálati jel III: fokozatát, majd

2001-ben a Szolgálati Érdemjel Ezüst fokozatát.

Soha nem pihent meg kivívott érdemein, folyamatosan képezte magát és erre sarkallta társait is. A szakmával járó állandó életveszély miatt nála nem számított a rendfokozat, a beosztás, csakis az elméleti és gyakorlati tudás, a kreativitás, a problémamegoldó képesség.

Kiképzési főnökként állandóan azon dolgozott, hogy új eljárások és módszerek kidolgozásával a lehető legbiztonságosabbá tegye a tűzserészek munkáját. Oroszlánrészt vállalt a jelenlegi kiképzési rendszer megtervezésében, megszervezésében és működtetésében.

Elmondhatjuk, hogy Robi egy olyan szerencsés ember volt, akinek a munkája, foglalkozása, hivatása, egyben a hobbija és szenvedélye is volt. A tűzserész felkészítés, kiképzés területén végzett kiemelkedő munkáját halála után is elismerték előljárói. A Magyar Honvédség Hősi Halottjává nyilvánították és egyben posztumusz alezredessé léptették elő.

A fájdalmasan rövid, 38 évet élt Kiss Róbert József posztumusz alezredes édesanyja, felesége, 16 éves fia, 13 éves lánya gyászában főhajtással osztozunk mai is.

Emlékezni fogunk Rá, őszinte tisztelettel, bajtársi megbecsüléssel és baráti szeretettel.